

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 14.

Z KRAKOWA DNIA 15 LUTEGO 1826 ROKU WE ŚRODĘ.

— ZKrakowa. —

Na dziewiętnastym Posiedzeniu Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 5 Sty-cznia 1826

Sekretarz Seymu czytał nadeszłe od Senatu odpowiedzi.

1. Na wniesienie Reprezentanta Assessora Seymu Soczyńskiego mające za cel przeznaczenie iedney z Szkółek początkowych na Instrukcyą Młodzieży sposoblącej się do handlu. Senat przyznając wniesieniu korzyści, z uwagi iednak iż dojrzalszey rozwagi, i zniesienia się z Wielką Radą Uniwersytetu Jagiellońskiego wymaga, otworzenie swego zdania na później odkłada.

Odpowiedź tę na przymówienie się wnoszącego Reprezentanta Assessora Seymu Soczyńskiego postanowiono onemuż udzielić w odpisie dla użycia w Kongregacyi Kupieckiej.

2. Na wniesienie Reprezentanta Assessora Seymu Soczyńskiego względem projektowania dodatkowego Prawa zmieniającego karę pieniężną na defraudantów i potajemnie zawierających Małżeństwa Starozakonnych na dnie roboty przy fabrykach publicznych, Senat oznaymił przeszkody do proponowanej kary wynikające z Ustaw obowiązujących i zasad przyszłego Prawodawstwa przez Seym

nadzwyczajny uchwalonych.

3. Na wniesienie Reprezentanta Rath Senat uwiadomił o przedsięwziętych stosownych krokach do Dostojnego Rządu Królestwa Polskiego o przywrócenie Komory Celney w Niesułowicach.

Odpowiedzi powyższe Izba Prawodawcza wzięła do wiadomości.

Reprezentant Czapski żądał odpowiedzi Senatowi na swe wniesienie, co do potrzeby urządzić Lokalu dla szkół początkowych.

Marszałek Seymu zapewnił przyspieszenie odpowiedzi żądanej.

Reprezentant Assessor Seymu Florkiewicz Zastępca Prezydnującego w Kommissyi Skar: wprowadzając z deliberacyi Kom: Projekt do Ustawy przeznaczającej 3000 złp. na odbudowanie Folwarku Szpitala S. Łazarza w Prądniku Czerwonym, oznaymił opinią Kommissyi w przyjęciu Projektu Senatu.

Po odczytaniu Projektu, Zgromadzenie Reprezentantów zważywszy, iż dochody Szpitala Siostr Miłosierdzia pod tytułem S. Łazarza na przedmieściu Wesoła przy mieście Krakowie sytuowanego, z powodu nieregularnego wpływu Procentów od Kapitałów funduszowych, zaledwie wystarczając na opędzenie bieżących i zwyczajnych potrzeb, tym

mniej na nadzwyczajne obróconemi być mogą, a z drugiej strony odbudowanie Folwarku na Wsi Prądniku Czerwonym do tegoż Instytutu należącego, który w 1824 pożarem ognia wraz z Inwentarzami spłonął, w celu ocalenia dochodów z tej realności na przyszłość, stało się nieodzownie potrzebnym, postanowiło iednomyślnie, iż Summa 3000 złp. tytułem forszusu z funduszu Kompetencyi przez Szpital S. Łazarza z Skarbu publicznego pobieraney z strony Rządzącego Senatu na odbudowanie zgorzałego w roku 1824 Folwarku Szpitalnego w Prądniku Czerwonym, niemniej kupno Inwentarza wypłacana, ma być z ogólnego Kraiowego dochodu zastąpioną.

Uchwałą powyższą przez Prezesa Zgromadzenia Prawodawczego z Assessorami i Sekretarzem Seymu podpisaną Senatowi przesłać postanowiono z udziałem oraz na żądanie odpisu wnoszącemu Petycją Szpitala Reprezentantowi Assessorowi Seymu Soczyńskiemu.

Reprezentant Assessor Seymu Florkiewicz Zastępca Prezydującego w Komisysy Skarbowey, wprowadził pod Decyzją Izby Prawodawczey Projekt do Budżetu Przychodów funduszu Ogólnego Kraiu Rzeczypospolitey Krakowskiey na rok Etatowy 1826/27.

Izba Prawodawcza przechodząc Projekt Budżetu Przychodów Tytułami postanowiła iednomyślnie podług Opinii Komisysy Skarbowey.

Tytuł I. Podatki stałe złp. 291,136 g. 16,

Tytuł II. Dochody niestałe złp. 556, 917 gr. 1.

Tytuł III. Dochody z Dóbr Narodowych złp. 455,524 gr. 28. więcej o złp. 5,000 z Kopalń i Hut Narodowych, względzie projektowaney przez Senat Summy, z uwagi na znaczny znajdujący się zapas Cynku.

Tytuł IV. Prowizye i Czynsza reem-pcyonalne złp. 43;556 gr. 29. więcej o złp. 166 względzie projektowaney przez Senat Summy z powodu elokowanych Kapitałów, od których z dniem 1. Czerwca r. 1826 wpływać mają, w projekcie iednak Senatu nie będąc umieszczone, obięte są Rachunkami Przychodów z r. 1824/25 pod pozycyami 315, 351, 354, 355, 356, 357, 394, 402, 437, 462, 475, 476.

Tytuł V. Dochody kamelaryjne IX Gmin Mieyskich podług Projektu Senatu, i opinii Komisysy Skarbowey Złp. 166,225, gr. 19 z uwagą nadto do Pozycyi 43, iż w urządzeniu Przekupek nastęrczyć się mogą trzy klasy do opłaty, a kwalifikacye przez urządzenie Senatu Rządzącego celowi odpowiedzą.

Tytuł VI. Extraordynaria podług Projektu Senatu i Opinii Komisysy Skarbowey Złp. 27,829 gr. 23.

Tytuł VII. Zapelnienie niedoborów w Podatku Dymowym i Osobistym z funduszu Solnego podług Projektu Senatu i Komisysy Skarbowey Złp. 51,272.

Ogół przeto przychodu funduszu ogólnego kraiu Rzeczypospolitey Krakowskiey na rok etatowy 1826/27 postanowiono Złpolsk: 1,592,462 gr. 26.

Reprezentant Czapski czytał uwagi nad przymówieniem się Reprezentanta Lipczyńskiego co do przedmiotu nieprzypuszczania usamowlonionych Włościan do Dobrodziejstwa ulgi z powodu tanności rolniczych produktów przez strącanie iey w czynszach, ale przez podanie im zarobków.

Uwagi te są następane:

Nie darem wymowy, któryby Serce Wasze pociągał i zachwyczał, bo tym się poszczycić niemogę, ale prostym rzeczy rozbieniem chcę przemówić do przekonania Wą-

szego Szanowni Reprezentanci Narodu, w sprawie ważnej, w sprawie ludu wiejskiego usamowolnionego przez Kommissyą Włościańską, a to w zastanowieniu się nad projektem nieprzypuszczania Włościan usamowolnionych do dobrodziejstwa ulgi w czynszach z powodu taniości produktów, ale tylko podawania im zarobków. Przedmiot ten zajął Przświetney Izby Prawodawczej uwagę i spowodował ją do udzielenia go Przświetney Kommissyi Skarbowey wraz z przymówieniem się JW. Reprezentanta Gminy Okręgowej Kościelniki, zajął także i moją uwagę, a iako miał m sposobność obeznania się z bliską z zasadami Włościan, tak poczytuję sobie za niejaką powinność, przedmiot ulgi w czynszach o którym tu mowa w właściwym świetle wystawić.

Zasadę na której JW. Delegowany Sędzia Pokoju Lipczyński wniosek swój niestrącania ulgi w czynszach Włościanom oparł, był ubytek na Budżecie Dochodów stałych roku zeszłego 40,000 złp. a w roku etatowym 1824/25 50,000 złp. na którego zaspokojenia niema funduszu. Mniemał przeto JW. Delegowany Sędzia, że lepiej jest otworzyć Ludowi Wiejskiemu przez zarobek możność wypłacania się Skarbowi, a niżeli dozwalając ulg w czynszach, dadź pochop do opuszczania się Włościanom i gnuśnienia i w próżnowaniu. — Godzien jest przedmiot ten zgłębienia, gdyż na jedną i na drugą stronę ma ważne za sobą powody. Pod trojakiem względem uważam tu należytość od Włościan usamowolnionych Skarbowi publicznemu winna.

1. Podatki publiczne które iako Włościanie innych Dóbr wnosić i oni powinni.

2. Czynsze pieniężne w bieżących ratach w skutek usamowolnienia za robociznę i dominy inwentaryczne, tudzież za grunta przybrane wyrachowane.

3) Czynsze z tytułu powyższego dwojako w zaległości zostające.

Co do 1go. Podatki publiczne pozniesieniu od Włościan dóbr duchownych i poduchownych podatku *Subsidium Charitativum* zwanego, zostały podatki do czasu trwania zwiększonych dochodów z soli, w klasie Włościan porównane, i od tych iako nieuciążliwych sporu tu niema.

Co do 2go. Co do czynszów pieniężnych w ratach bieżących w skutek usamowolnienia przypadających, wypada nayprzód obiasnić się: że Kommissya Włościańska w wyrachowaniu onych niebrała za zasadę, ani czasów zbytney drożyzny ani taniości na produkta rolnicze, ale ie brała w średnim stosunku, że zaś teraz lata ciągle nadzwyczajney taniości, zagrażały upadkiem Włościanom i Rolnictwu, gdyby na takie zdarzenie niebył obmyślony środek ulgi, przeto Kommissya Włościańska takowy znalazłszy, uznała go odpowiadający celowi swojemu, a żeby w strącaniu stosownem podług nizkiej ceny ziarn żyta i jęczmienia, na wieczysty osep ustanowionych, ulga w czynszu od roku do roku była Włościanom wymierzana dopoki trwa nadzwyczajna tych produktów taniość. Nim do takowego obmyślenia środka ulgi przysła, nie uniknęła uwagi Kommissyi Włościańskiej i ta myśl, którą JW. delegowany Sędzia Pokoju Lipczyński w projekcie swoim podaje, a żeby zamiast strącania na ulgę, poddawać pracę i zarobki, a tem samem możność wypłacenia się. Lecz iak zastrzeżenie obowiązków przymuszonej robocizny na Włościanach niezgadzało się z zasadami usamowolnienia przez Wysoką Kommissyą Organizacyjną przepisane, tak nawet w przywodzeniu do skutku byłoby trudnem, zawodnem i z sprawiedliwością niezgodnem, przykład następujący lepiej nam to

obiaśni. Daymy, że Włościanina usamowolnionego całkowity dochód roczny ze wszelkich źródeł gospodarstwa obrachowany na ziarno w życie wynosił *brutto* korcy 120 w epoce takiej, gdzie on korzec żyta mógł sprzedać po Złp. 12, jeżeli ten Włościanin miał wyrachowany czynsz gruntowy do Skarbu Złp. 240 rocznie, więc wtedy na zaspokojenie czynszu sprzedał korcy 20 żyta, reszta zaś to jest korcy 100 (albo w pieniądzech Złp. 1200) została mu się na utrzymanie gospodarstwa, wypłatę podatków, dziesięciny i obżywienia się z żoną i dziećmi; teraz w czasach taniości produktów rolniczych ten sam gospodarz, jeżeli mając 120 korcy żyta wszelkiego dochodu przedawać musi korzec żyta po Złp. 6 więc na zaspokojenie czynszu 240 Złp., musiałby sprzedać 40 korcy, resztę zaś zboża korcy 80 wynosząca z ktorej ma utrzymać gospodarstwo, zaspokoić podatki, dziesięcinę i obżywić się ewaluowana na pieniądze wartałaby tylko 480 Złp. Jakże więc odmawiać mu ulgi w 1/4 części czynszu Złp. 240 wynoszącego, która wynosi 60 Złp. kiedy nawet ulgę tę dodawszy do pozostałej mu ilości dochodów *brutto* 480 Złp. dopiero wynika summa 540 Złp. zamiast summy 1200 Złp. którą miałby, gdyby zboże popłacało po Złp. 12 za korzec żyta. Ta ulga nie tylko Włościan niepsuje na gnusność i próżniactwo nie wystawia, ale owszem przekonywając ich o troskliwości władz krajowych o los ludzi wiejskiego stanu, o wolności od przymuszonej roboty, o bezpiecznym posiadaniu podług urządzenia tego co raz nadanem zostało sprawując, iż pomimo trudnych czasów staranniej pracują w swoim gospodarstwie, czego widzieć można dowody w urządzanych od lat kilku przez Kommissyją Włościańską Wsiach, gdzie i budowlę porządniej są utrzymywane, chów bydła i koni polepszony, robota w u-

prawie roli i sadach dbalsza. — Gdyby zaś przeciwnie Włościanin ulgi niedoswadczał w zmniejszeniu czynszu, przez ucięcie mu go w upłatach, ale miał odrobkiem pewney ilości dni resztę czynszów dopłacać, niemoglibyśmy ztąd doczekać się innych, jak tylko smutnych wypadków, iakie nieufność w urzędzeniu i przeciążeniu bez względu na czasy krytyczne zrodzić jest zdolną, to jest: opuszczanie się w gospodarstwie, nieład w czynszach bo nawet gdybyśmy w zaległości zachodzącym drożey dnie odrobne czyli zarobkowe płacili, tobyśmy dali powód do zaległości w czynszach, i żądania ażeby poddawać droższe zarobki i tym którzy się zawsze regularnie wypłacali i wypłacaia. Do tego przybywa jeszcze, i ta uwaga, że nieprzypuszczając do ulgi włościan, z równegoż powodu wypadałoby nie przypuszczać do ulgi ani dzierżawców wieczystych folwarków i realności, ponieważ przyznana onym ulga przyczynia się także do ubytku wpływu dochodów z dobr narodowych na Budżecie położonych, wypadałoby przeto albo wszystkim ulżyć albo nikomu, a gdy wszystkim ulżyć doświadczenie wskazało potrzebę, zaprowadzonego więc w tej mierze porządku już zmieniać nie należy, ile że ta ulga trafia nawet w życzenia wielokrotnie na poprzednich Zgromadzeniach Reprezentantów, a między innemi i to przez samego JW. delegowanego Sędziego Pokoju Lipczyńskiego wynurzane; jeżeli nawet o to chodzi, że tym sposobem wyrachowany czynsz przez Kommissyją Włościańską iako stały, niemożliwy by się zwać *statym* zależąc od mogącej uleźć zmiennej cenie ziarn żyta i jęczmienia, tedy i tej niedogodności zaradzić można przez położenie 3/4 części wpływów z czynszów w rubryce *dochodów statych* a w 1/4 iako podległej uldze położeniem *antelineam* lub w rubryce *dochodów niestatych*. Jakim zaś

sposobem niedobor wpływów z tego źródła wynikający zastąpionym być mogłby niżey powiem, a tymczasem przystępuję: —

Co do 3go. To jest, co do czynszów w zaległości zostających, którego zalegania jest dwoiaka przyczyna. Zalegaia czynsze na Gromadach albo *bez ich winy*, albo *z ich winą*. Bez winy Gromad zalegaia czynsze wtedy, kiedy zalewy wód, i obrywania gruntów nad rzeką położonych (iak jest n. p. Wisła zniszcza na raz lub na zawsze rolnika, i taki przypadek jest we Wsiach narodowych nadwiślanych Czernichowski Klucz składających; tym się sprawiedliwie ulga należy, iedna *zmyczayna* iak w innych narodowych Wsiach z powodu taniości produktów, druga *nadzwyczajna* z powodu zatopu wszelkich produktów lub zniszczenia gruntów.

Zwiny Gromad, zalegaia czynsze wtedy, kiedy ociągając się z składaniem rat w swoim czasie pod pozorem przeciążenia w wyrachowaniu, zaydą w zaległości, których im potem uiścić trudno; taki przypadek jest na Wsiach blisko Krakowa położonych, iako to: w Prądniku białym, Zielonkach, Trojanowicach, Brzeziu narodowym, opuszczaiąc się na spodziewane skutki, wytaczanych na przeciw urządzeniom przez Kommissyją Włościańską skarg do Zgromadzeń Reprezentacyjnych, w nadziei że podług swojego upodobania tylko czynszować będą, w zaległości przechodzili i z nich teraz wybrnąć niemoga. Dla takich rozumniałbym, że konieczną jest potrzebą, ażeby Wydział Dochodów publicznych wskazał zarobek w robotach iakowych, celem uiszczenia się w zaległościach Skarbowi, których inaczej w terażniejszym czasie uiścić nie potrafią, nie drożej iednak dzień pieszy rachuiąc przy odrobku terażniejszym iak o $\frac{1}{4}$ część taniej, to

jest: zamiast 18 gr. za dzień pieszy tylko po gr. 13 i $\frac{1}{2}$ rachuiąc, a to podług ulgi terażniejszey w czynszach. Bynajmniej za nieiستم za tem żeby im darowane były, gdyżby to była nadgroda zamiast kary zasłużoney za opuszczenie się.

Teraz przystępuję do tej Kategorii, czemby pokryć można niedobór w czynszach z Dóbr narodowych z powodu ulg wynikających. Wiadomo Nam dobrze, iż Wysoka Kommissyia Organizacyina pierwszy Budżet, iako *Prawo trwaiące* postanowiła. Wedle wspomnionego Budżetu wydatki kraju wynosiły sumnę Złp. 1,294,724 teraz ie widziemy wyniesione do summy 1,600,039 Złp. 19 gr., a zatem o sumnę 300,000 z okładem podniesione bez względu na pogorszenie się czasów. W tem źródle gdyby Prześwietna Kommissyia Skarbowa poszukać raczyła, znalazłaby tam zapewne fundusze wystarczaiące nietylko na pokrycie braku z niedoboru czynszów na przyszłość z przyczyny potrzebnych ulg, ale może i na inne użyteczniejsze krajowi cele, niż są dotąd obracane, a te wykazane i Wysokiemu Senatowi Rządzącemu, iako z sprawiedliwych pobudek ile w krytycznych czasach po Inicytywę do Uchwały przesłane zadowolniłyby Naród, który niezna dotąd iak tylko powiększanie się od roku do roku wydatków na Budżecie. Wszakże Nayiaśnieszzy Protektor kraju Naszego Cesarz Wszech Rosyi, Król Polski w pamiętney Odpowiedzi Swoiey na przedstawienie przez Wysoką Kommissyją Organizacyiną Nayiaśnieszszym Trzem Dworom zapytania względem prawa zmniejszenia Budżetem podatków pierwszym przez rzezoną Wysoką Kommissyją ustanowionych Zgromadzeniu Reprezentantów służącego, przypadki potrzeby zmniejszenia podatków objaśnić raczył w słowach.

„Byłoby niesprawiedliwością odeymować

„iey (Rzeczypospolitey) Obywatelom, wszelką nadzieję ulgi, na przypadek nieprzewidzianej klęski, ieden rok nieurodzajny, iedna nadzwyczajna plaga, mogą łącznie na całą przestrzeń tak małego kraju rozciągając się i pozbawić znacznej części mieszkanców sposobności uiszczania się całkiem z podatków. Jego Cesarsko-Królewska Mość mniema przeto, iż Zgromadzenie Reprezentantów ma prawo zmniejszenia ilości dochodów publicznych, umieszczonej na pierwszym Budżecie przez Komisję Organizacyjną ustanowionym. „

Tem więc przeto służy prawo zwracania się Zgromadzeniu Reprezentantów ku temuż Budżetowi, nad który wydatki krajowe co rok o 300,000 Złp. z okładem w przeciągu lat niewielu mimo pogorszających się czasów podniosły się.

Te uwagi moje upraszam, ażeby Przewodnicznej Kommissyi Skarbowej udzielonemi były.

Reprezentant Lipczyński wyraziwszy, iż nie jest uprzedzenia, ażeby jego wnioski miały cechę doskonałości, ile każda rzecz z różnych punktów widziana nastrocza myśli potrzebujące rozwagi trzeciego, żądał przeto, ażeby uwagi jego iak i Reprezentanta Czapskiego były udzielone Kommissyi Skarbowej i Senatowi, przyczym oznaymił mowca, iż w przemówieniu swym co do funduszu wzniesienia gmachów starożytnych rzucił myśli dla nas samych aby zwrócić uwagi Senatowi raczej na ludzi, iak na kamienie, nieprzeciwiać się zaś uldze Włościan, znajdował godnym poddanie środków do zarobku klassie Włościan mogących przez to zadosyć uczynić należyciostom skarbowym.

Reprezentant Assessor Seymu Soczyński z uwagi, że Reprezentant Czapski co do ziarna zastosował należność wynagrodzenia pra-

cy dzienney Włościan, żądał przykładu wyrachowania teyże w proporcji dni Inwentarskich roboty Włościan.

Reprezentant Czapski oznaymił, iż w głosie swym wyraził w ogóle wyrachowanie, które w szczególe wzięte tej Skali odpowie, dodojąc: iż jest za należnością ulgi dla Włościan, podawanie zaś zarobku onymże jest celem Rządu, w którego troskliwości znajduje ten środek zapewniony.

Izba Prawodawcza uwagi Reprezentanta Czapskiego postanowiła przesłać Kommissyi Skarbowej do urzędowego użycia.

Leon Chwalibogowski
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 6 Lutego.

Z pośród licznych czynów, któreby na dowód pełnego ludzkości serca Cesarza Alexandra przytoczyć można, omieściła iedna z Gazet zagranicznych następujący czyn tego nieodżałowanego Monarchy. — Roku 1806 znajdował się Cesarz w podróży przez Litwę między Kownem i Wilnem. Wypredziwszy konno swój orszak, nadiechał nad brzeg Wilii, gdzie wielu ludzi zatrudnionych wydobyciem z wody iakiegoś przedmiotu postrzegł. Zsiadł z konia, przybliżył się i zobaczył zwłoki człowieka w wodzie zanurzone. Cesarz zostawiwszy za sobą orszak, nie był poznany, a wieśniacy nie wiedzieli co z martwym ciałem począć. Po wydobyciu zwłok, kazał ie na brzegu położyć, pomagał własną ręką rozebrać ie, nacierał sam skronie, ręce, podeszwy, ale wszystko nadaremnie. Po chwili, gdy Cesarz nieszcześnie był jeszcze zaięty, przybywa iego orszak złożony z Xięcia Wołkońskiego, Hr. Liewen i Angielskiego lekarza Willie. Potworzono wszelakie środki ratunku, lekarz puścił krew utonionemu, ale się krew nie

pokazała. Cesarz nie przestawał go nacierać, ale żadnego znaku życia spostrzedz nie można było. Po usiłowaniu przeszło trzechgodzinnem, oświadczył lekarz z wielkiem Cesarza żmartwieniem, że dalszy ratunek byłby bezskuteczny, i że nieszczęśliwy do życia przywrócony być nie może. Jakkolwiek Cesarz był utrudzony, nie przestawał jednak nalegać na lekarza, aby mu powtórnie krew puścił. O bezskuteczności wszelkich usiłowań przekonany, wypełnił jednak lekarz rozkaz Cesarza; krew pokazała się i nieszczęśliwy odetchnął. Niema wyrazów, powiadał sam lekarz Willie, któreby wzruszenie i radość Cesarza opisać mogły. Z podniesionym ku niebu wzrokiem zawołał: "Bon dieu, ce jour est le plus beau de ma vie,, a lży wdzięczności i radosnego uniesienia, stoczyły się po obliczu Monarchy. Z podwoioną gorliwością zaczęto ratować wskrzeszonego, a gdy już dosyć krwi upłynęło chciał ją lekarz zatamować; Cesarz rozdziera swoją chustkę i sam obwiązuje nią rękę chorego, który ocknąwszy się, z najradośniejszym zadziwieniem w objęcia Cesarza, swojego Najjaśniejszego Dobroczyńcy się rzuca. Cesarz oddał się dopiero, gdy lekarz oświadczył, że wszelkie niebezpieczeństwo minęło, i że chory do domu przeniesiony być może. Wspomniałomyślne miał staranie o jego zupełne wyzdrowienie, a później, pamiętał o jego majątku. Królewsko - Londyńskie Towarzystwo do ratowania ludzi pozornie umarłych, dowiedziawszy się o tem zdarzeniu, w skutek jednomyślnego postanowienia, przesłało Cesarzowi przez Angielskiego Posła Hr. Douglas złoty medal z prośbą, aby wolno było policzyć Cesarza między swoich członków honorowych. Królewskie Towarzystwo ogłosiło ten czyn w piśmie: "Case of resuscitation by his Imp. the Emperors in of Russia

etc. London 1814., Medal wyobraża na iedney stronie dziecko oddmuchujące dopiero co zgasłą świecę, z napisem: "Latet scintilla forsan,, a u dołu: "Soc. Lond. in resuscitationem inter mortuorum instit 1774., Na odwrotney stronie znajduje się bluszcz dębowy z napisem w pośrodku: "Alexandro Imperatori Societas Regina humana humilime donat.

Z Londynu d. 27 Stycznia.

Przy zbliżającym się rozpoczęciu posiedzeń Parlamentu ziechali Ministrowie do miasta i zaczenią dawać parlamentowe obiady. Naypierwszy dał we środę Hr. Liwerpool. Na dziś zapowiedziana jest gabinetowa rada.

Hr. Liewen, Poseł Rossyyski, otrzymał we wtorek pismo od rządu swojego i miał potem naradę z Ministrem Canning. Tegoż dnia w wieczór nadeszły pisma z Wiednia, a we środę pobiegł goniec do Madrytu.

Kże Wellington otrzymał od Króla rozkaz udania się do Petersburga, dla złożenia N. Cesarzowi powinszowania wstąpienia na tron.

Rodzinny zamek młodego Margr: Clarricade, zięcia P. Canninga, zgorzał, i szkoda podają do 50,000 Fs.

Konsul tutejszy wolnych miast Niemieckich, P. Colquhon, od Monarchy naszego po zatwierdzeniu zawartego traktatu handlowego i żeglugi z rzeczonymi miastami z złotą tabakierę z wizerunkiem J. K. Mci brylantami osadzonym.

Naczelny Dyrektor Chili posłał naszemu Monarsze przez tamecznego naszego Konsula jeneralnego P. Nugent dwa kosztowne podarunki: pięknego mleczney białości konia, i różowego koloru muła, pasiastego iak żuber i prawie tak dzikiego iak ostatni. Oba zwierze szczęśliwie tu przybyły.

W Irlandyi, gdzie największy głód i niedza panują, przedzarze w Belfast poszli za przykładem swych braci w Anglii, odeszli od roboty żądając wyższej płacy.

Słychać, iż Lord Cochrane, którego tu mienia być najzręczniejszym i najsміelszym bohaterem morskim, otrzyma dowództwo nad kilkunastu w północney Ameryce uzbroionemi dla Greków okrętami, albo już otrzymał i popłynie na pomoc Grekom.

Rzeczpospolita Boliwar (w wyższym Peru) zaprowadziła z 3 osób złożoną władzę wykonawczą, której Jenerał Sucre jest prezesem.

Do ważniejszych w Kongressie Zjednoczonych Stanów wniesionych projektów do ustaw należą: zmiana dotychczasowego konstytucyjnego postępowania przy obiorze w powiatach prezesa i Viceprezesa z zapewnieniem bezpośredniego udziału ludu; daley utworzenie oddzielnych komitetów dla handlu i żeglugi, do czego dotąd ogólny tylko komitet był obierany; sprostowanie ustaw względem podbrzeżnego handlu; powszechna ustawa dla całej ligi względem bankructwa i przedłużenie posiedzeń najwyższego sądu ligi. — Stosunki Zjednoczonych Stanów z Grecyją podane Kongressowi zostały w osobnem poselstwie.

Gazeta Limy pod dniem 25 Sierpnia zawiera 6 wyroków Boliwara, które d. 4 i 5go Lipca w Kusko wydane zostały. Jeden z nich znosi wszelkie tytuły dziedziczne i nawet Kacyków, a drugi nakazuje zaprowadzenie ozkół wzajemnego uczunia.

Hiszpania utraciła ostatnią posiadłość w Meksyku, to jest twierdzę S. Juan d'Ulloa. Gazeta rządowa Meksyku z d. 25 Listo: ogłosiła zawartą między wojskiem Meksykańskiem i osadą Hiszpańską kapitulacyją, której treść następująca: 1) Osada wywdzie z honorami wojskowemi ze czterema działami i z

swemi sprzętami; 2) Chorzy przeniesieni będą do Vera-Cruz i tam pielęgowani. 3) Cała osada przewieziona zostanie kosztem rządu Meksykańskiego na wyspę Kubę; 4) Bandera Hiszpańska zostanie zatknięta aż do zupełnego wyścia wojsk; z resztą wojska te muszą wyjść do dnia 19 rano; 5) Oficerowie zatrzymała pałasze i swoje rzeczy; 6) mieszkańcy twierdzy używać będą swej własności i przywilejów, jeżeli tanżę zechcą pozostać, a jeżeli nie, tedy będą mogli wynieść się z całym majątkiem. Z resztą owe przywileje nie mogą sprzeciwiać się konstytucyi; 7) Obłężeni wydadzą wiernie ammunicyją, broń i działa; archiwum rządu przewiezione będzie do Kuby; małe okręty do służby twierdzy użyte a należące do osób prywatnych, będą rozbroione i właścicielom oddane; 9) Własność tych, którzy z powodów politycznych i przychylności do rządu Hiszpańskiego dawniej wyszli, powinna być szanowaną, i każdy emigrant może takową sam lub przez kogo innego rozporządzić. Z resztą powinny być w tej mierze przepisy konstytucyi zachowane; 10) Jeńcy strony obojej będą uwolnieni; 11) Na przypadek gdyby niektóre z okrętów (zapewne ostatnie wyprawy z Kuby) rozbić się miały przed jakim portem Meksykańskim osada tychże używać będzie wyżej namienionej rękoyami i zostanie do portu Kuby przewiezona; 12) Jeżeliby w ciągu dni 90 (Meksykanie tylko na 70 zezwolili) eskadra mająca zmienić osadę zbliżyła się, tedy uwiadomiona będzie, że twierdza nie jest już w ręku Hiszpańskim, z resztą popłynie daley bez przeszkody, nawet otrzyma wsparcie, gdyby potrzebowała; 13) Wyniknąć mogące spory, rozpoznawane będą na korzyść osady. Meksykanie zaś byli zatem, aby przez sędziów polubownych były ułatwione; 14) Oboje strony dla rękoyami wykonania tej umowy dadzą zakładników.

DODATEK DO N^{ro} 14. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 15 LUTEGO 1826 ROKU WE ŚRODĘ.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumur.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° r.	Therm: czyli stop: zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Luty go	cali lin:	stopnie	stop:			
7 27	11.665	— 9	100	Połud: Ws: Słaby	Pochmurno	
11. 12	11.582	— 0. 7	100	„ „ „	„	O godzinie 4tej
3 „	11.494	— 0. 8	91	„ „ „	„	Słońce z Chmur:
9 „	11.325	— 2. 9	100	„ „ „	„	Mgła mocna
7 27	10,590	— 4. 5	100	Połud: Ws: Słaby	Pochmurno	Mgła mocna
12. 12	10,480	— 1. 8	100	„ „ „	„	Mgła
3 „	10,553	— 1. 9	100	„ „ „	„	
9 „	10, 690	— 2. 2	100	„ „ „	„	
7 27	10, 947	— 2. 0	96	Połud: Ws: Słaby	Chmury	
13. 12	10, 800	— 1. 3	85	„ „ „	Słońce z Chmur:	
3 „	10, 547	— 1. 0	90	„ „ „	Pogoda	
9 „	10, 107	— 4. 4	100	„ „ „	„	

Max: Weisse, Dyrek: Obs.

Z Petersburga d. 12 Stycznia d. K.

(Z Kurjera Litewskiego.)

J. K. M. Xiążę Pruski Wilhelm przy
był do tutejszej stolicy.

Radca tajny Xiążę Chowański, zarzą-
dzający bankiem assygnat Państwa, udaro-

wany brylantowanemi znakami orderu Stey
Anny 1szej klasy.

Rzeczywisty Radca Stanu Rosenberg,
zarządzający Podskarbstwem Państwa, mia-
nowany Kawalerem orderu S. Anny 1szej
klasy.

Vice-Admirał Naczelnik morskiego szta-
bu Jego Cesarskiej Mości Moller 2gi, mia-

nowany Kawalerem orderu S. Włodzimierza 1szej klasy.

Hrabia Moden, Koniuszy Dworu Jego Cesarskiej Mości, mianowany Kawalerem orderu S. Alexandra Newskiego.

Sekretarz Stanu Jego Cesarskiej Mości Rzeczywisty Radca Stanu Marczeńko, mianowany Kawalerem orderu S. Włodzimierza 2giej klasy wielkiego krzyża.

Jenerał-Major Płutałow, Kommendant Schlisselburga, mianowany Kawalerem orderu S. Anny 1szej klasy.

Naywyżey ustanowiony Komitet tajny z woli Jego Cesarskiej Mości ogłasza, iż szlachcic Somow, wzięty przez podeyrzenie o współnictwo ze spiskowemi, z liczby których on w ścisłych był z wielu związkach, po wysłedzeniu Komitetu okazał się nietylko zupełnie nienależącym do spisku, który miał na celu zburzyć teraźniejszy kształt Rządu Państwa w Rossyi, ale i na placu Piotra, w czasie zaburzenia dnia 14 Grudnia wcale nie był.

Przybyli do Petersburga od dnia 6 do 10 b. m.: Baron Willie Doktor z Taganrogu; Rzeczywisty Radca Stanu Negri; Naczelnik Głównego Sztabu 2giej armii Jenerał-Adjutant Kisielew z Tulczyna; Major Gierlach, Adjutant Xięcia Pruskiego Wilhelma, oraz tegóż Dworu Sekretarz Radca Borg i Doktor Gropeymer z Warszawy.

Z Madrytu d. 19 Stycznia.

D, 16 b. m. zaprowadzoną została w obecności Króla i Infantów Rada stanu; nowi radcy wykonali przysięgę, i odczytany został wyrok z dnia 24 Grudnia ustanawiający Radę stanu i podpisane przez Króla iey urządzenie. Xże Infanteado (pierwszy Minister) miał z tej okoliczności mowę, w któ-

rey wyraził życzenie, aby nowe to urządzenie zaprowadziło pokój i szczęśliwość, i zakończył zapewnieniem, iż wszelki pozor osobistości i stronnictwa obcem będzie dla tego zgromadzenia. Po tej mowie ukończone zostało posiedzenie. Od tego czasu zgromadza się Rada stanu codziennie pod przewodnictwem Infanta Karola.

Minister Recacho miał niedawno długie posłuchanie u Króla. Między innemi uczynił J. K. Mci tę uwagę, iż skoro przywróconą zostanie Inkwizycyja, tedy cztery razy więcej wypędzi Hiszpanów z oyczyzny niżeli ich się dojad z powodu politycznych okoliczności (25,000) oddaliło.

Wiadomość o poddaniu się twierdzy Uloa zrobiło tu wielkie wrażenie, i zaczynała się lękać o wyspę Kuba. Słychać już tu o poruszeniu, które d. 8 Listopada w Hawanie zaszło, i podczas którego krzyczano: niech żyje niepodległość! Zresztą bunt został szybko uśmierzony.

Batalion tutejszych ochotników Krolewskich będzie 500 ludźmi pomnożony.

Madryt i prowincye cieszą się nayzupełniejszą spokojnością.

D. 2. i 3. b. m. w Gibraltarze była znowu potężna 36 godzinna burza, która 15 okrętów rozbiła.

Lizbony d. 14 Stycznia.

Z powodu śmierci Cesarza Alexandra zawdziął Dwór na miesiąc żałobę.

Król wydał kilka wyroków. Jeden z nich zwraca Uniwersytetowi Koimbrzy wszystkie dawniejsze darowizny i przywileje. — Wszystkim żołnierzom, którzy od r. 1815 uszli, udzielone jest przebaczenie. Z rozkazu J. K. Mci Prezes kancelaryi oznaymił, iż ktokolwiek ma uzalenie przeciw sądowym lub cywilnym urzędnikom o uciążliwość i

t. d. podać ie może wyznaczonemu na to sędziemu.

Z Sztokolmu d. 27 Stycznia.

Krolewic Następca tronu dał d. 23 z powodu imienin N. Oyca swojego obiad. W wieczor znajdował się Dwor na pierwszym wystawieniu Opery Jessonda przez Spohra napisanej. NN. Krolestwo byli za przybyciem radosnemi okrzykami powitanemi, i ze wszystkich stron żądano odśpiewania narodowej pieśni, którą publiczność z zapalem razem śpiewała. Po skończonem wystawieniu była wieczerza u Krolewy. — Minister spraw zagranicznych obchodził także wzmiankowany dzień obiadem, na którym znajdowały się członki Szwedzkiej i Norwęgskiej Rady stanu, Ministrowie i ciało dyplomatyczne.

Półow śledzi pod brzegami Ubdewała ma być bardzo obfity.

Summa, którą rząd obywatelom Szwedzkim w wynagrodzeniu za zabrane okręty wypłacił, wynosiła w r. 1824 233,980 talarów bankowych.

Z Nauplii d. 15 Grudnia.

Rząd Grecki wydał dwa wyroki. Pierwszy stanowi, iż 4 gatunki sądów w Grecyi zaprowadzonemi być mają. Sady pokoju, sady prowincjonalne, ieden sąd appellacyjny i ieden sąd najwyższy. W każdym mieyscu przełożeni zgromadzeń są razem sędziami pokoju. Sady prowincjonalne składają się z 3 świeckich sędziów, których obior tak się odbywa: każda obiera 9 kandydatów, z których rząd 3 mianuje. Przy każdym z tych sądów znajduje się przez rząd mianowany sekretarz, który z żadnym z sędziów niemoże być zpowinowaczony, woźny i pieczęć z wizerunkiem Aten (Minerwy) i napisem: sąd Prowincyi. Sądów appellacyjnych, skła-

dających się z 5 członków przez rząd mianowanych, będzie tymczasowo 6 to jest w Trypolizy, Nauplii, Atenach, Missolongi, Naxos i Krecie. Co kwartał obierają członki z pomiędzy siebie prezesa. Najwyższy sąd składający się z 9 radców, znajdować się będzie w stolicy i co rok obierają członki z pomiędzy siebie prezesa. — Drugim wyrokiem nakazana jest sprzedaż część dobr narodowych na rzecz regularnego woyska. Urządzenie tych woysk (przez Pułkownika Fabvier) które składa się już blisko z 1200 piechoty i 250 jazdy, dowodzonej przez Regnault de St. Jean d'Angely, obiecuje nam na przyszłą wiosnę korpus około 4000 dobrze ćwiczonych żołnierzy. Kompanie tego woyska zwiększają się codziennie przez ochotników. Jedno z towarzystw przyjaciół Greków przysłało rządowi 800 pałaszów. — Nieinteressowność Kanarysa porównana tylko być może z jego walecznością. Mąż ten przypomina nam Phociona Ateńskiego. Jeden z cudzoziemców, który niedawno odwiedził Spezzyą, użył największej trudności niżeli nakłonił Kanarysa do przyjęcia 50 Fr. których bardzo potrzebował.

Pod przyłaskiem Matapan zabrali Hydrioci 8 nieprzyjacielskich statków płynących do Modon z zapasami, rekrutami i końmi, i na swoją wyspę przyprowadzili.

Z Zante d. 2 Stycznia.

Gdy wysiadł na ląd woyska Egipskie zabierały się do zasypywania fosow przed Missolongi, pokazał się Miaulis z 50 żaglami na wysokości Itaki. Wysadził na ląd 1500 ludzi przed warownią Vasilades, tudzież wojenne i do żywności potrzeby, zajął stanowisko na linii Prokoponistos. D. 26 Grudnia zatchnęli Egipcjanie na znak ataku swoje chorągwie, a nazajutrz zaczęli szturmować; lecz zapal ich niedługo trwał. Poległo na placu 1500. Altylerya Ibrahima Baszy kierowali Austriacy i kilku Francuzów.

Wysłanie z Stambułu Caus-Baschi i Nessib-Effendego niema na celu zawarcia pokoju z Grekami, ale przeciwnie nakłonienia Mehameda Ali Baszę Egipskiego do trzeciej wyprawy przeciw Morei.

Teatr Narodowy.

We, Czwartek to, jest dnia 16 Lutego r. b. łącznie z JPP. Skibińskiem, daną będzie nowa nigdy tu niewystawiona komedia w 3ch aktach, z francuzkiego P. Planard na Polski język przełożona wierszem, przez Władysława Miniewskiego: *Triumf pierwszey Miłości*. Zakończy widowisko Opera komiczna w 2ch aktach, z francuzkiego P. d'Artois Achile z muzyką Herolda: *Handel na żony*, czyli *Lepsze cudze*.

Dnia 13 i 14 Lutego 1825 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
— Pszenicy	11 15	11 —	10 —	9 —
— Żyta	7 10	6 15	6 —	5 15
— Jęczmienia	6 —	5 24	5 15	4 12
— Owsa	4 12	4 6	4 —	— —
— Jagieł	19 —	18 —	17 —	16 15
— Grochu	6 15	6 —	5 15	— —
— Rzepaku	14 —	13 —	12 15	12 —

LOTERYJA KRAIOWA

W 177 Ciągnięciu dnia 15go Lutego r. 1826 w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

14. 4. 66. 31. 9.

Przyszłe 178 Ciągnięcie dnia 22 Lutego r. b. przypada.

W Gdańsku dnia 6 Lutego.

Łaszt 30 Korcy wynoszący

Pszemicy	od	Złp.	540	do	600.
Żyta	—	—	318	—	330.
Jęczmienia	—	—	276	—	300.
Owsa	—	—	180	—	210.
Grochu	—	—	270	—	305.

UWIADOMIENIE LOTTERYNE.

Zrzeczenie się przedłużonego ciągnięcia Lot-

teryi na dwie piękne Realności Państwa Dubiecka i Wsi Sławnica.

Przez dobre przyjęcie, iakie ta Lotterya od swojego zacczęcia u Prześwietney Publiczności znalazła, podpisany Dom hurtowny znalazł się w przyiemnem położeniu, iż może odstąpić od przedłużonego ciągnięcia, i stosownie do naywyższego Jego Cesars: Królewskieg Mci pozwolenia początkowo ogłoszony termin do ciągnięcia, z odmianą tylko dwóch dawniey przedłużonych wygrań, na dzień 16 Lutego 1826 wyraźnie i nieodmiennie oznaczyć.

Lotterya ta, iak z planu iey widzieć można, obeymuie 12,071 dobrze uposarzonych traferow w kwocie 410,024 ZR. w W. W. pomiędzy ktoremi nayduią się dwa na o. bie Realności, za których wykupno ofiarowana iest summa 200,000 ZR. w W. W. to iest: za pierwszą 150,000, a za drugą 50,000 ZR. w W. W. tudzież 1975 wyciągnąć się mających traferow od 20,000. 10,000. 5000. 3000. 2000. 1000. 500 aż do nayniższej ilości 22 ZR. w W. W. w kwocie 77,323 ZR. w W. W. daley 2042 przed i potraferow od 1000 ZR. w W. W. aż do 12 ZR. w W. W. w kwocie 38,696 ZR. w W. W. nakoniec 8052 wygrzań w złocie od 100. 50. 25. 4 aż 1 Dukata, w kwocie 94,005 ZR. w W. W. ktore w ogóle stanowią summę 410,024 ZR. w W. W. Tak znaczna liczba traferow w stosunku małej ilości losow, z których się ta Lotterya składa, zwiększa tem bardziey podobieństwo wygranej, że nieemal na każdy 10ty los przypada wygrana i nawet ieden los 22 razy wygrać może.

Podpisany Dom hurtowny ofiaruie jeszcze nadal bioracem razem za gotową zapłatą 10 czarnych losow 11ty gratysowy, który pewnie przynaymniey Dukata w złocie wygrać musi, poki niewielka iuż ich liczba rozebrana nie będzie.

Los kosztuie 10 ZR. w W. W.

W Wiedniu dnia 7 Listopada 1825.

A. C. Schram.

W Krakowie dostać można losow na tę Lotterya w Handlu JP. Antoniego Hölzel.

DONIESIENIE.

W dniu 21 Lutego r. b. 1826 o godzinie 10 ranney, w skutek polecenia Wys: Trybunału I Instancyi W. M. Krakowa i Jego Okręgu z dnia 23 Stycznia 1826 r. do L. 86 wyszłego, w Krakowie przy ulicy Sławkowskiey w domu narożnym, pod L. 425 odbędzie się publiczna licytacya, po niegdy Wiktoryi Trepkowey pozostałych ruchomości, iako to: Sukien i Szlaftrakow damskich, Futer, Bielizny, Pościeli, Stolarszczyzny, Miedzi, oraz innych. — Chęć zatem licytować mających, podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 13 Lutego 1826 roku.

Tzodur Jaworski, Kom: Sąd.